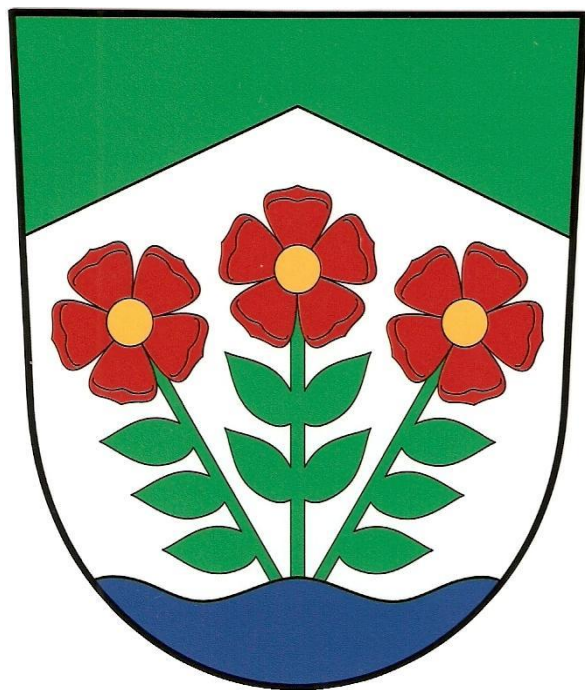

Kytínský

ZPRAVODAJ

1/2012

NEPRODEJNÉ
Pro vnitřní potřebu obce Kytín
Číslo 1/2012 je v pořadí 6. číslem Kytínského zpravodaje
Toto číslo vychází 15. 2. 2012

Obsah:

Úvodem.....	2
Co by chtěl čtenářům sdělit starosta.....	3
Představujeme vám fotbalovou jedenáctku Sokola Kytín.....	4
Naše téma – Fair Trade.....	7
Jak s kytínskými ulicemi?.....	10
Vánoce v Kytíně.....	13
Poděkování za Tříkrálovou sbírku.....	14
Jakpak je dnes u nás doma? (Domov Kytín).....	15
Loutkové představení pro děti.....	17
Kostel je stále centrem každé obce (rozhovor s farářem Janem Dlouhým).....	18
Jak (si) tady žijeme (Domov Kytín).....	21
Rekonstrukční práce a svěcení křížků.....	25
Z činnosti hasičů.....	27
Informace obecního úřadu.....	28
Z kytínské kroniky.....	29

Úvodem

V zimě je vesnice vylidněná, zdá se, že spí, ale zdání klame. Život se jen přestěhoval za zdi domů a někdy vykoukne i na ulici. A to platí hlavně o těch nejdůležitějších zimních svátcích, o Vánocích. Vlastně nikdy není v obci tak živo, nikdy neprobíhá tolik akcí, jako právě v období kolem vánočních svátků. Proto i v tomto čísle najdete několik textů, které se k tomuto období ještě vrací. Zejména bych rád doporučil pozornosti čtenářů bohatý program Domova Kytín. Ten je otevřený všem kytínským obyvatelům, tak jestli jste letos, vlastně loni, zaváhali, využijte toho příště. A pokud vás stále ještě tíží vanilkové rohlíčky, možná vás bude inspirovat kytínská fotbalová jedenáctka, kterou představujeme.

Neobracíme se ale jen do minulosti. Začátek nového kalendářního roku znamená i spoustu nových plánů, o nichž vám více řekne starosta, a to jak starosta obce, tak starosta hasičů. Ti se totiž letos opět chystají slavit, tentokrát už 130 let svého trvání v naší obci. Dozvíte se i o tom, co se skrývá pod pro někoho možná záhadným označením „fair trade“. Kytín totiž má možnost se připojit k iniciativě fair trade obcí. Je proto dobře o tom vědět co nejvíce.

Určitě jste už zaslechli, že obec dává dohromady plán komunikací v celém katastru. Zdá se to trochu odtahité, ale jen do té chvíle, než zjistíte, že se to týká i podoby vaší ulice. Navíc se už hlasitě mluví o tom, že Kytín by měl mít své vlastní ulice i pojmenovány, ostatně někde k tomu trochu živelně dochází. Zapijte se do diskuse! Nepřehlédněte ani informace obecního úřadu, jsou důležité! A nakonec – Kytínský zpravodaj získal vlastní e-mailovou adresu: zpravodaj@kytin.eu, na kterou můžete posílat své příspěvky a názory, budeme rádi.

Teď už vám ale přeji příjemné čtení.

Za realizační tým Kytínského zpravodaje Jakub Hučín

Co by chtěl čtenářům sdělit starosta

Vážení a milí spoluobčané,

je tu rok 2012 a společně nás čeká několik nových úkolů. Jak jste si jistě všimli, začala výstavba nových schodů a terasy u obecní restaurace, kde se nám podařilo vyřešit letitý problém, a tak pevně věřím, že od jara bude tato stavba sloužit jen pro radost a užitek kytínských obyvatel i vítaných návštěvníků Kytína. S příchodem jara by se měla uskutečnit výsadba nové aleje ke křížku na vrchu Babinská. O termínu Vás budeme včas informovat a byli bychom velmi rádi, abyste se této události zúčastnili. Myšlenka této akce je dát možnost každému obyvatele zasadit si strom, a vytvořit tak zde něco pěkného i prospěšného pro budoucí generace.

Stále probíhají jednání ohledně zbudování manipulační plochy pro technické zázemí obce u čistírny odpadních vod, tento úkol se zatím nepodařilo splnit. Také začínáme jednat s majiteli pozemků podél příjezdové komunikace, protože potřebujeme získat jejich souhlas s výstavbou pokračování chodníku ke hřbitovu. S Krajským úřadem Středočeského kraje probíhají jednání o převodu vodárny do majetku obce. Jedním z hlavních úkolů pro tento rok je zajištění projektu na výstavbu nové mateřské školky a následně jeho realizace.

Úkolů na tento rok je, myslím, dost a budeme se snažit je splnit. S příchodem jara Vás opět požádám o Vaši pomoc při obecní brigádě.

Záměrně jsem nebilancoval rok 2011, protože jsem přesvědčen, že práci, kterou jsme v tomto roce udělali, umíte sami dobře posoudit a zhodnotit. Jen Vám všem děkuji za Vaši pomoc a ochotu pro naši společnou obec zdarma a ve svém volném čase cokoliv dobrého udělat. Přeji Vám všem mnoho zdraví a vše nejlepší. Těším se na Vás při společném setkání u kulturních akcí v roce 2012, na které Vás srdečně zvou.

Váš starosta Miloslav Holý

Představujeme vám

fotbalovou jedenáctku Sokola Kytín

slovy trenéra

Před rokem jsme na schůzi Sokola lámali hůl nad výkony mužstva, oddílu kopané. Nebyli jsme spokojeni s docházkou a přístupem k zápasům a s umístěním v soutěži. Dali jsme si za úkol přivést nové hráče a stmelit kolektiv, který by měl zájem reprezentovat obec Kytín. Myslím, že toto se nám povedlo. V průběhu jarní části roku 2011 se mužstvo obměnilo a zdravě vyhecovalo. Odešlo několik hráčů, ať už pro nezáměr, či zranění. Mužstvo se podařilo stmelit a vhodně doplnit.

Fotbalový tým v létě 2009 na přátelském utkání v Soběšicích (zdroj internet)

Do nové sezóny 2011-2012 vstoupili fotbalisté Sokola Kytín velmi úspěšně. Celou podzimní část se mužstvo pohybovalo na špici soutěže, kterou v rámci okresu Praha-západ hraje. Vedení mužstva se podařilo skloubit mládí se zkušeností starších „mazáků“ a vytvořit partu 16 kluků, kterým to šlapalo. Škoda posledního zápasu v Klínci, kdy díky zranění, nervům a špatnému výkonu rozhodčího mužstvo dohrálo o 9 hráčích a podleho 4:2.

Co říci o kolektivu? Oproti minulým létům se zlepšila docházka a zájem všech 16 hráčů a zkušenost s dravostí a disciplínou udělalo své. Vhodné doplnění hráčů do základní osy se projevilo ve výkonnosti a hře celého mužstva.

Jsme rádi, že díky fotbalistům se obec zviditelňuje a do jarní části jim přejeme hodně úspěchů.

Antonín Švácha

Fotografie fotbalového mužstva ze sezóny 2011-2012 (foto p. Beran)

Nahoře zleva:

Štěpán Mařík z Mníšku pod Brdy, brankář, 3 sezóny v mužstvu

Petr Beran z Kytína, záložník, 1 sezóna v mužstvu

Robert Kubašta z Prahy, obránce, 8 sezón v mužstvu

Milan Fára z Kytína, obránce, v mužstvu od žáků

Pavel Kolařík z Kytína, hostující hráč

Jan Beran z Kytína, útočník, 1 sezóna v mužstvu, druhý nejlepší střelec – 9 branek

Miroslav Kocanda z Prahy (Chouzavé), obránce, 8 sezón v mužstvu

Jan Malý z Kytína, 4 sezóny v mužstvu

Antonín Švácha, trenér

Jakub Pičman z Kytína, v mužstvu od žáků

Dole zleva:

Jiří Jalovec, vedoucí mužstva

Martin Novotný z Prahy (Chouzavé), kapitán mužstva, 13 sezón v mužstvu, byl vyhodnocený trenérem jako nejlepší hráč mužstva

Josef Bára z Kytína, záložník, v mužstvu od žáků

Karel Konečný z Dobříše, útočník, v mužstvu od žáků, nejlepší střelec – 10 branek

David Kohák z Mníšku pod Brdy, obránce, 1 sezóna v mužstvu

Petr Matička z Kytína, obránce, 7 sezón v mužstvu

Martin Malý, vedoucí mužstva

Mimo foto:

Jakub Listík z Kytína, obránce, v mužstvu od žáků

Jiří Bakoš z Mníšku pod Brdy, 2 sezóny v mužstvu

Naše téma

FAIR TRADE

Vážení čtenáři, dovolte, abychom vás dnes seznámili s tématem Fair trade. Jistě jste se již někdy setkali s výrobky označenými touto známkou. Nejčastěji se s touto značkou setkáváme na výrobcích, jako je káva, čaj, kakao, čokoláda, třtinový cukr, banány, sušené ovoce, rýže, a další potraviny. Víme však, co se pod tímto označením skrývá?

Co je to Fair trade

Spravedlivý obchod neboli Fair trade je způsob obchodu, jehož cílem je přímá a účinná podpora znevýhodněných pěstitelů a řemeslníků z rozvojových zemí Afriky, Asie a Latinské Ameriky. Je založen na vytvoření partnerství mezi producentem na straně jedné a spotřebitelem na straně druhé. Výrobcům Fair trade nabízí spravedlivé obchodní podmínky, možnost vymanit se z bludného kruhu bíd, žít důstojný život a plánovat budoucnost. Spotřebitelům dává Fair trade jedinečnou možnost zapojit se snadno a účinně prostřednictvím každodenního nákupu do snižování

chudoby lidí na celém světě. Koupí výrobků s označením Fair trade vyjadřuje kupující svou solidaritu s lidmi, kteří jej vyrobili.

Cíle Fair trade:

- zlepšit životní podmínky producentů zlepšením přístupu na trhy, posílením organizací prvovýrobců, vykupováním za lepší ceny a kontinuitou v obchodním partnerství
- podporovat příležitosti rozvoje znevýhodněných producentů, zvláště žen a tradičních národů, a chránit děti před zneužíváním v produkčním procesu

- zvyšovat uvědomění mezi spotřebiteli o negativním dopadu mezinárodního obchodu na producenty tak, aby mohli využít svou kupní sílu pozitivně
- vytvořit ukázkový model obchodního partnerství skrze dialog, transparentnost a vzájemný respekt
- vést kampaně za změny v pravidlech a praktikách konvenčního mezinárodního obchodu
- chránit lidská práva propagací sociální spravedlnosti, ochrany životního prostředí a ekonomické jistoty

Vznik a vývoj Fair trade

Fair trade má dlouhou historii, která začala po druhé světové válce. Britská charitativní organizace Oxfam a některé další organizace začaly dovážet výrobky ze svých rozvojových a humanitárních projektů. V roce 1959 vznikl v Nizozemí první specializovaný obchůdek Fair trade. Obchůdky Fair trade jsou v současné době k nalezení ve všech starých i v řadě nových členských zemí EU, ve Švýcarsku, Norsku, Japonsku, USA, Kanadě, Austrálii či Novém Zélandu. Zajímavý je vznik obchodů Fair trade přímo v zemích výrobců (Indie, Thajsko, Chile, Brazílie, Argentina, Mexiko).

Koncem 80. let začaly výrobky s označením Fair trade pronikat i do běžných obchodů, byly tak k dostání nejen ve specializovaných obchůdkách a kancelářích humanitárních, rozvojových, církevních a ekologických organizací. Bylo proto třeba vytvořit jasnou záruku, symbol, který by spotřebitelům garantoval skutečně férový původ výrobku. Proto začaly vznikat certifikační organizace.

Ochranná známka FAIRTRADE

Byla vytvořena ochranná známka FAIRTRADE - chráněná známka, kterou vlastní zastřešující organizace Fairtrade Labelling Organizations International (FLO). Její použití se řídí přesně danými a přísnými pravidly. Není možné používat tuto známku libovolně na jakémkoliv materiálu, webu či ceduli. FLO sídlí v německém Bonnu a koordinuje certifikaci výrobků - stanovuje standardy pro jednotlivé produkty, koordinuje monitoring dodržování standardů v zemích producentů. Kromě toho se věnuje

i propagaci jednotné známky Fair trade. FLO Cert uděluje ochrannou

známku FAIRTRADE výrobkům, které splňují zadaná kritéria a provádí inspekční kontroly u výrobců. Snahy o zavedení jednotné známky a o vznik národní iniciativy v současnosti probíhají i v dalších zemích.

Cena výrobků Fair trade je obvykle vyšší než u běžného zboží, spotřebitel však díky této ochranné známce ví, že platí nejen za spravedlivé a ekologicky šetrnější výrobní podmínky, ale i za velmi dobrou kvalitu. U kvalitních káv, sypaných čajů nebo například čokolád ze Spravedlivého obchodu jsou proto ceny mnohdy ve srovnání s obdobně kvalitními výrobky z konvenčního obchodu rovnocenné.

Fair trade garantuje výrobcům a pěstitelům dlouhodobé smlouvy. Díky nim mohou důstojně pracovat a žít. S Fair trade máte jistotu, že při výrobě nebyla zneužita dětská práce a že byly dodrženy přísné předpisy. A to z pohledu kvality (například zákaz užívání zdraví škodlivých pesticidů podle WHO) či z pohledu pracovního prostředí (jasně stanovená pracovní doba či používání ochranných pomůcek).

Fair trade v ČR

V České republice působí v oblasti Fair trade několik organizací

- Ekumenická akademie (první český velkodovozce Fair trade, zaměřen hlavně na informace a propagace Fair trade)
- Asociace pro Fair trade (asociace sdružující české fairtradové organizace)
- Společnost pro Fair trade (osvěta a propagace, rozvojové vzdělávání pro školy, prodej)
- Jeden svět (distribuce a prodej)

V roce 2004 vznikla Asociace pro Fair trade sdružující většinu organizací, které se zabývají Fair trade v ČR. Asociace pro Fair trade je navíc smluvním zástupcem FLO pro Českou republiku a zabývá se kontrolou a propagací známky Fairtrade.

V České republice byla v loňském roce zahájena iniciativa „Fairtradová města“ – jedná se o označování míst, která se přihlásila k myšlence Fair trade. Takových míst je nyní ve světě více než 1000. Cílem kampaně je osvěta Fair trade a podpora prodeje fairtradových produktů v daném městě. Status je udělován nejen městům a malým obcím, ale i univerzitám, školám nebo církvím. Myšlenka spravedlivého obchodu a spotřebitelsky odpovědného chování díky tomu může oslovit více těch, kterým není situace lidí v jiných částech světa lhostejná.

Blanka Schiffauerová, zdroj a foto: internet

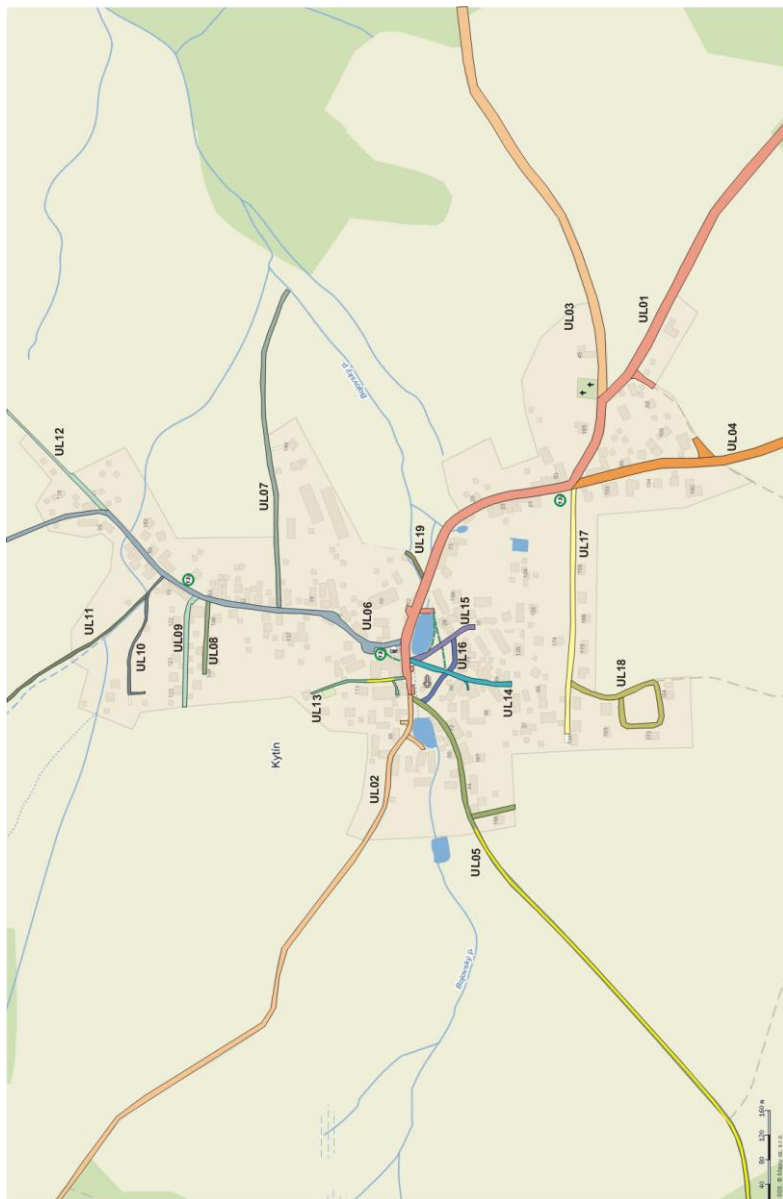
Jak s kytínskými ulicemi?

Vzhledem k přetrvávajícím nesrovnalostem ohledně komunikací v obci, ať už v otázkách vlastnictví či používání komunikací jako veřejně přístupných, se zastupitelstvo v loňském roce rozhodlo, že bude určen statut komunikací v obci. Byla ustanovena pracovní skupina složená ze zastupitelů a občanů, kteří se do ní přihlásili, aby připravila plán na určení místních komunikací. Ty budou výchozí i pro případné zřízení ulic.

Výsledný návrh je v obrazové a tištěné dokumentaci přístupný na obecním úřadě a internetu. Tento návrh byl a bude předkládán zastupitelstvu a po projednání zažádá obec na příslušném správním úřadě o zařazení těchto vybraných komunikací jako komunikací místních. Tím budou jednoznačně dle zákona tyto komunikace veřejné, ať už je majitelem pozemku pod nimi kdokoli. Vznikne tak stálá obecní komunikační síť, kterou bude spravovat obec. Ostatní pozemky, používané dnes jako cesty, budou mít nadále statut účelové komunikace. O jejich stavu či používání bude rozhodovat jejich vlastníci.

Následně se budou projednávat obecní účelové komunikace, jako jsou lesní, polní a příjezdové cesty k chatám, popřípadě rodinným domům. Rozhodovat se bude především o obnově obecních polních cest, z nichž některé jsou dnes neudržované, neprůjezdné nebo existují již jen v katastru. Příkladem je v tomto zpravodaji zmíněná cesta na Babinskou, která nyní prochází obnovou fyzickou i právní. Dlouhá léta se polní cesty nechávaly tak, jak byly přirozeně užívány. Dnes to není možné. Vlastníci či nájemci pozemků se neustále důrazně ohrazují proti jejich používání. Obec by proto měla vytvořit či zprovoznit vlastní síť polních cest, které má historicky k dispozici. Nejen proto, aby měli vlastníci přístup na své pozemky, ale aby je mohli obyvatelé i návštěvníci Kytína bez konfliktů využívat k procházkám či jízdě na kole.

Návrh není samozřejmě konečným řešením. Žádáme tímto občany o jejich připomínky. Jakmile bude zřízena obecní komunikační síť, bude obec rozhodovat pomocí zjednodušené formy místního referenda o zřízení ulic. Zřízení ulic s sebou přináší nemilou povinnost výměny občanských průkazů (zákon se poslancům zatím nepodařilo změnit) a nahlášení změny dat na příslušných úřadech. V každém případě to nebude zítra a obec se pokusí do té doby usnadnit tento proces každému občanu, především

starším lidem. Ať již dopadne volba zřízení ulic jakkoli, právní jistota vznikající obecní komunikační sítě nepochybně dále zkvalitní bydlení v Kytíně.

Ing. Jaroslav Šlégr, místostarosta

Plánky komunikací Kytína, Chouzavé a Rovín

Vánoce v Kytíně

Velký přístřešek na návsi u kostelní zdi, pod nímž se tísní řada stolků pokrytých adventními věnci vyrobenými kytínskými dětmi a mládeží, vedle stojan s ručně vyrobenými šperky, teplé ponožky upletené šikovnými dámami z Domova Kytín, pak keramika a hromada jmelí. Na druhé straně koufíci várnice s punčem pro děti i dospělé a u toho na talířích spousta dobrot k ochutnání od kytínských hospodyněk. To je letošní příprava na Vánoce v Kytíně. Letos za neobvykle teplého počasí, které ani zdaleka nepřipomínalo zimu. Naštěstí bylo i tentokrát kytínským vánočním trhům příznivě nakloněné – vyhnul se nám i déšť a nic nebránilo hezkému prožití sousedských setkání v předvečer první adventní neděle necelý měsíc před vánočními svátky.

Vánoční trhy jsou každý rok něčím trochu jiné, nikdy ale u nich nechybí dobrá atmosféra. Každým rokem se rozšiřuje nabídka ručně vyráběných výrobků a zapojují se další lidé. Jako kdybychom se tak trochu vraceli k tomu, čím kdysi trhy pro vesnici byly. Jako kdyby si v sobě kytínské trhy zachovaly ducha dávných vesnických tradic. Možná i tím lákají návštěvníky ze širokého okolí.

Sousedské setkání pozdravil mníšecký pan farář, rozsvítil se vánoční strom, a kdo chtěl, mohl si v kostele poslechnout středověkou adventní a vánoční hudbu. Vše nakonec zakončil slavnostní ohňostroj.

Bohatý předvánoční i vánoční program měl i Domov Kytín, jak se o tom můžete dočíst o kousek dále. Chodbami zněla hudba v podání žáků Základní umělecké školy Zbraslav a na Štědrý den odpoledne bylo zde vše přichystané pro slavnostní vánoční mši doprovázenou tradičním dětským vánočním divadlem. Vánoční hudba ale zněla na Štědrý den i na kytínské návsi. Nejdříve se odpoledne sešli rodiče s dětmi. Nepřišlo jich mnoho, protože počasí příliš nepřálo, a zbylé vítr a déšť zahnal do kostelní předsíně. O poznání příznivější bylo při pozdně večerním setkání kolem vánočního stromu. Malá kapela muzikantů doprovodila staré české a moravské koledy. Bylo to velmi milé.

Vánoční prázdniny a Silvestra prožíval každý po svém. Kdo měl chuť na společenskou zábavu, vyrazil do hostince nebo na hřiště, o půlnoci tu pak byl na návsi znovu ohňostroj. Konec vánočního období patří tradičně svátku Tří králů. I letos prošli vsí dětské koledníky, kteří pomáhali farní charitě s tříkrálovou sbírkou. I do ní se zapojilo zase o něco více kytínských obyvatel.

Je dobře, že se staré tradice obnovují a vznikají další. Tak jako kdysi i teď pomáhají lidem setkávat se a mluvit spolu. A ti, kdo se setkávají, také dokáží lépe spolupracovat a lépe spolu žít.

Jakub Hučín, foto autor

Poděkování za Tříkrálovou sbírku

S radostí vám oznamujeme, že při letošním tříkrálovském koledování pořádaném Arcidiecézní Charitou Praha, které proběhlo v naší obci ve dnech 7. - 8. ledna 2012, jste věnovali dar 12.023 Kč (pro srovnání: v roce 2010 to bylo 9.752 Kč a v roce 2011 pak 9.343 Kč). Děkujeme všem štědrým dárcům za ochotu podělit se s těmi, kdo nemají. Připomínáme, že část sbírky může být na základě předloženého projektu využita přímo v obci (loni bylo takto spolufinancováno divadelní představení pro děti, i letos je možné získat až 5000 Kč). Je jenom potřeba, abyste svůj záměr formulovali a předali ho ředitelce farní Charity v Mníšku pod Brdy paní Evě Novákové: evka.novak@seznam.cz.

Děkujeme všem dětem, které se koledování zúčastnily, putovaly deštěm i větrem ke kytínským obydlím a přinášely poselství radosti a požehnání. Fotografie z koledování jsou na webových stránkách obce www.kytin.eu. Projekty pražské Arcidiecézní Charity, na které

budou peníze ze sbírky věnovány, najdete na webových stránkách www.trikralovasbirka.cz.

Radka Šafářová, Zuzana Bergmannová, foto David Bergmann

Jakpak je dnes u nás doma?

To nám to uteklo a zas tu máme nový rok. Od vydání minulého zpravodaje se u nás v Domově odehrálo tolik věcí, že je nemohu všechny ani vypsát. Zmíním se tedy jen o některých. Musím konstatovat, že se výrazně zlepšila komunikace mezi Domovem a obcí. Pan starosta se zúčastňuje takřka všech našich akcí. I lidé ze vsi se k nám naučili chodit. Jen si myslím, že by naše služby mohlo využívat více obyvatel Kytína. Teď před Vánoci jsme tu měli dvě pěkné pohádky a nepřišel nikdo. Vždyť která tak malá ves má tolik přednášek, divadel (i pro děti), koncertů a nabízí je svým obyvatelům zdarma? Než se pustím do hodnocení všech akcí, chci poděkovat jménem Domova panu starostovi za zájem o Domov, za dobrou spolupráci a za sponzorský dar na vánoční nadílku pro obyvatele.

V první řadě se chci zmínit o spolupráci našeho domova s jinými sociálními zařízeními. Navštívili jsme SPMP ČR (Sdružení pro mentálně postižené) Hvozdy a chráněnou dílnu ve Štěchovicích, kde jsme si vyměnili zkušenosti i nápady pro činnost naší ergoterapeutické dílny. Dále jsme v čase předvánočním uvítali milé hosty z Ústavu sociální péče Borotice. Divadelní soubor „Stéblo“ zde v předvánočním čase zahrál pohádku Sůl nad zlato. Nad zlato bylo ale popovídání tamějších klientů s našimi obyvateli. Další pohádkou nás potěšily děti ze ZŠ Višňová.

Musím začít popořádku. V říjnu zahráli v Domově naši sousedé otec a syn Gregorini. V listopadu se s pohádkou Loutky, které nikde nechtěli, představil divadelní soubor „Cirkus žebřík“. V půlce listopadu jsme se vydali na výlet. Okružní jízdu Prahou nám zkazilo počasí. Hustá mlha nám zakryla ty nejlepší výhledy na Prahu.

Jako tradičně jsme se s výrobky našich klientů zúčastnili adventních trhů. Naši nabídku jsme tentokrát obohatili o keramiku z naší nové keramické dílny.

Začátkem prosince nám ve své přednášce přiblížil barevnou terapii obyvatel naší obce pan Plojer. Pak už následoval rychlý sled akcí. Nádherný koncert dětí ze ZUŠ Zbraslav, kde se předvedlo asi 35 dětí při

hře na různé nástroje a ve zpěvu. Opět naši bránici zacloumaly „holky sokolky“ z oddílu starších žen při Sokolu Dobříš svým vtipným tanečním vystoupením. Pohádka od Fr. Hrubína v

podání dětí z Višňové byla nepřekonatelná. Vánoční atmosféru uzavřel pan Vomáčka koncertem vážné hudby se svým komorním orchestrem. Závěrem té předvánoční krásy a něhy byly pastorační hry v podání dětí z farního sdružení Oáza a štedrovečerní mše svatá s naším panem farářem Janem Dlouhým. Nepamatuji, že by někdy takhle naše jídelna praskala ve švech a to lidé stáli i na chodbě. V novém roce jsme přivítali Tři krále s jejich koledou a odpoledne sbor Svatého Jiří z Vraného nad Vltavou.

Tolik co bylo! Pro tento rok chystáme opět stejný nášup všemožné kultury a jiného dění. Přijďte se k nám podívat, budeme rádi.

Jana Fabichová, foto Miloslav Novotný

Loutkové představení pro děti

V sobotu 13. listopadu 2011 se uskutečnilo dětské divadelní představení souboru Cirkus Žebřík s názvem „Loutky, které nikde nechťeli“. Do jídelny Domova Kytín se na něj přišlo podívat kolem třicátky dětí

z Kytína, Mníšku a okolí, a také jejich rodiče a obyvatelé Domova. Všem se představení moc líbilo. Za své akrobatické kreace a vtipné výstupy s loutkami si hlavní protagonista hry pan Samek vysloužil od diváků bouřlivý potlesk. Ti odvážnější mohli dokonce přijmout jeho pozvání, vystoupit na jeviště a do představení se zapojit. Po skončení si všechny děti mohly vzít loutky do ruky a zkusit si, jaké to je, je po jevišti vodit. Představení se mohlo odehrát díky finanční podpory získané z výtěžku Tříkrálové sbírky, která se konala v Kytíně v lednu 2011.

Ivan Vodochodský, foto autor

Kostel je stále centrem každé obce

O svém vztahu ke Kytínu a o úloze faráře v současné společnosti hovoří Jan Dlouhý, duchovní římskokatolické farnosti v Mníšku, pod níž spadá i kytínský kostel.

Ke Kytínu a k jeho okolí máte specifický vztah, nepřišel jste až do tak neznámého prostředí, že...?

Kytín jsem blíže poznal kolem roku 1972 coby mladý začínající chouzavský chatař. Vzpomínám si na cestu z Chouzavé do Kytína, jak se nejdříve otevřel pohled na hřeben Brd se Skalkou, pak se objevily první kytínské domky, fotbalové hřiště a nakonec celá vesnička v údolí. Já jsem tehdy neměl moc pochopení pro obce v dolíku, spíše se mi zamlouvaly ty na kopcích, s přehledem po kraji. Až později jsem se dozvěděl o historii obce a důvodech jejího založení.

Někdy jsem přijížděl po silnici od Malé Svaté Hory nebo od Mníšku ke hřbitovu, který byl vždy upravený, s čerstvými květinami na hrobech. Často před hřbitovem stálo nějaké auto, nebo tam někdo zrovna směřoval ke hrobu.

Jak se Kytín za ty roky změnil?

Léta jsem potom v Kytíně nebyl, až po ustanovení za faráře do farnosti Mníšek, tj. v roce 2009. Při příjezdu mě hned upoutala opravená silnice, řada nových domů vystavěných nad Kytínem, opravené fasády domů, chodník, upravená náves, domov pro seniory, kompletně opravený kostel. Měl jsem velmi příjemný pocit, že vstupuji do obce, která prostě nezahálá a neživoří.

Dřív byl kostel centrem obce, většina obyvatel navštěvovala bohoslužby. Dnes už to tak není. Jakou úlohu podle vás kostel hraje dnes?

Domnívám se, že kostel je centrem každé obce stále. Vždyť pohlednice měst i vesnic se rády honosí fotografií, na níž kostel zaujímá centrální místo. Drtivá většina občanů je na „svůj“ kostel hrdá. Dnes trochu s tím rozdílem, že je obdivován kostel jakožto stavba, zatímco dříve byl kostel ctěn jako místo bohoslužby - a proto také byl stavěn.

Dnes jistě pozorujeme menší návštěvnost bohoslužeb, to ale vůbec neznamená, že by kostel hrál v obci nějakou vedlejší úlohu. Je před našimi zraky jako nabídka a výzva. A já jsem rád, že kytínský kostel je navštěvován. Ať těmi, kteří jen nakouknou, nebo těmi, kteří se přijdou pomodlit a poprosit za obec, za požehnání pro všechny, kteří zde žijí. Jsem si totiž jist, že kostel nás přežije a dočká se zase lepšího pochopení svého významu – třeba až o nějakou tu generaci později.

Čím můžou křesťanské bohoslužby oslovit současného člověka?

Značnou část dnešních lidí – tedy postmoderních lidí tzv. vyspělého západu (pokud se tam můžeme řadit), křesťanské bohoslužby moc neoslovují. Nerozumí jim a připadají jim zbytečné. Ale přesto je stále dost mladých i starších lidí, kteří považují křesťanskou bohoslužbu za nezbytnou součást svého každodenního života. A nedomnívám se, že to chápou tak formálně, jako třeba mnoho našich předků. Zkrátka je bohoslužba oslovila, pochopili její smysl, našli v ní zálibu a povzbuzení. Křesťanské bohoslužbě je třeba dopřát, aby na nás mohla působit – nechat se do ní bez předsudků vtáhnout, prostě se jí aktivně zúčastnit. A ona, když dokázala oslovit tolik

generací lidí po 2000 let, dokáže oslovit i současného člověka. Tak mimořádní zase na rozdíl od předchozích generací nejsme.

Většina lidí si nedokáže představit, co takový farář kromě mší dělá.

Vysvětlete nám trochu svoji práci.

Farář má především tzv. sídelní povinnost, to znamená, že je povinen bydlet (většinou) na faře v sídelní farnosti a je k dispozici svým farníkům, kteří přicházejí s různými přáními a požadavky. V naší, mníšecké farnosti to konkrétně znamená, že bydlím na faře v Mníšku a na dveřích mám cedulku s čísly mobilního telefonu a pevné linky a e-mailovou adresu.

Řeknu-li, že bydlím na faře, znamená to pro mě, že chci, aby to bydliště také slušně vypadalo. A to mě zabralo po dva roky dost času. A myslím, že ještě dost zabere. (Podotýkám, že farní hospodyně nemám). Dále dost zaměstnává obsluha moderních komunikačních prostředků: telefonování, SMSkování, mailování, internet, farní kancelář.

Hlavní náplní faráře je modlitba, a to především za farnost a poskytování duchovních služeb – přípravy na přijetí svátostí (křest, manželství), udělování svátostí (zpovídání, návštěvy nemocných). Mnohdy

je žádán pohovor, který má napomoci vyřešit osobní nebo rodinné problémy. Probíhají též jednání se zastupiteli obcí. Jsou dny, kdy probíhá jedno za druhým, ale také jsou dny, kdy si mohu nerušeně číst.

Jaké máte do budoucna s Kytínem plány?

Musím přiznat, že plánování mně nikdy moc nešlo. Mám obavu, že ani pro Kytín nejsem momentálně schopen nic z rukávu vysypat. Ale to, co mně v životě trochu šlo, bylo spolehnutí na Boží přízeň, která stále myslí na dobré lidi (a těch v Kytíně dost je) a něco hezkého nám připraví. A tak se spolu s vámi již těším, až to objevíme.

Jakub Hučín, foto Karolína Peroutková a Miloslav Novotný

Jak (si) tady žijeme

Domov Kytín má skoro dvanáct let pověst jednoho z nejlepších zařízení tohoto druhu v naší zemi. Žijí tady sedmý rok. Zdůrazňuji - žijí - nikoliv jenom bydlím. Kdokoliv sem přijde, u nás ze začátku jen bydlí. Je nešťastný, přesvědčený, že doma bylo líp. Záleží na povaze, na ochotě přijmout skutečnost takovou, jaká je. Začít žít, nebo zůstat bydlet. A jaká je tedy skutečnost Domova Kytín?

Začnu tím, co si obyvatelé a jejich potomci většinou neuvědomují. Potřebuju pověsit obrázek, podrážka boty se odlepila, ten stůl chci šoupnout někam jinam? Maličkost - je tu pan údržbář. Ovšem sehnat pana údržbáře maličkost není. Pořád někde něco vrtá, šroubuje nebo sestavuje. Hledat člověka v našem velkém domě, když vás bolí noha (hlava, záda), je problém. Vždy se však najde ochotný zaměstnanec, který vás uklidní a pana údržbáře najde. V jeho případě skoro platí zlaté pravidlo: nemožné na počkání, zázraky do tří dnů.

Jiný „neviditelný“ zaměstnanec je paní uklízečka. V Domově jsou tři. Dvě budovy, mnoho společných prostor, kanceláře a sklady, dlouhé chodby. My obyvatelé si můžeme svůj pokoj uklidit sami, pokud nám zdraví dovolí a jestliže chceme. Zdraví někomu dovolí, chtění se však poněkud nedostává, i když jsme si třeba před měsícem svoje „doma“ sami uklízeli. Takže třicet

pokojů přičteme ke společným prostorám a máme pracovní náplň uklízeček. V době dovolených nebo nemoci to stihnou dvě.

Jestliže bydlím doma, musím si pravidelně vyprat. Čím je člověk starší, tím je tato činnost obtížnější. My v Domově máme pradelny. Prádlo pro sto lidí pere jedna z pradelen s úsměvem, který má i v očích. A druhá? Ta se chechtá snad i ze spaní. Má někdo špatnou náladu, protože ho něco bolí? Zlepší si ji dole v prádelně. Mimochodem při zlepšování nálady si může i vyprat v malé pračce. Je to v domácím řádu. V prádelně jsou na jedné straně hromady všelijak (zdůrazňuji všelijak) špinavého prádla i z oddělení pro ležící obyvatele, na straně druhé úhledně srovnané komínky prádla čistého a vyžehleného. A voní to tady.

Člověk potřebuje jíst, aby mohl žít. Jídlo může být vařené (pečené, smažené) i nevařené může být. Také zcela syrové nebo tekuté (tomu se říká nápoj) i pevné. Pevné nesmí být moc, pak se tomu říká tvrdé a na to my v Domově nemáme nástroje neboli zuby. Pravděpodobně se podivujete, proč se tak podrobně rozepisuji tam, kde stačí věta holá - člověk jí. Nedivte se, jídelní lístek je u nás nejdůležitější tiskovina, a to včetně Blesku. Ano po prádelně přichází na řadu kuchyň a kuchařky. Máme čtyři. Většinou vaří dobře nebo chvalitebně. Občas taky výborně. Vypůjčila jsem si známkování

z vysvědčení. Srozumitelně řečeno, vaří lehce nadprůměrně, občas jim z hrnců vypadne mana neboli božský pokrm. Pro naše kuchařky to znamená každý den sto obědů, přibližně sedmdesát snídaní, přesnídávek, svačin a večeří. K tomu mytí nádobí, úklid kuchyně a výdejny. Mohly by být zpoceně, udýchané, nevrle nebo alespoň nervózní. Obsluhují nás většinou s úsměvem. Když mlčí a zdvořile se ptá, kolik chceme knedlíků, pak je paní kuchařka unavená. My obyvatelé moc nemlčíme. Polévka je moc řídká, nebo moc hustá, hlavní jídlo bylo moc tvrdé nebo jinak nedobře upravené. Sousedka dostala větší porci, doma bych si uvařila líp a ještě bych ušetřila. Ne, nejsme všichni tak hlasitě nespokojení. Bohužel však občas padnou věty, které za rámeček nelze dát. Vděčnost po nás nikdo nežádá, ale v případě kuchařek bychom ji měli dát občas najevo.

Nejen chlebem živ jest člověk. Psychologové pedagogové a dokonce i televize nás nabádají, abychom kromě těla živili i duši. Kuchařky se výživou duší nezabývají. Máme však dvě velmi výživné možnosti, jak nakrmit duši i mozek. V naší dílně si procvičíme artrózou zkrivené prsty, povzbudíme představivost přemýšlením, jak má hotový výrobek vypadat. Při pletení si musíme umět spočítat, kolik oček má být na daný rozměr. Kde

je u obyčejných ručních prací duše? Celý člověk se nám zaraduje nad obdivnými výkřiky, když se dílo podaří. A podaří se vždycky. Ti z nás, kterým příroda nenadělila zručnost, pomáhají ostatním s přípravou materiálu, jednoduchou výrobou tzv. sedáků, zkrátka dělají veškeré pomocné činnosti. Při práci se probere život v Domově i politika, nemoci i rodina, a na duši je teplo. Vrchní kutilka, která dílně velí, má schopnosti nejen výtvarné, ale i ekonomické. Výrobky se totiž prodávají na kytínském trhu a výdělek jde zpět ve prospěch obyvatel.

Abyste se mohli zúčastnit cvičení s tužkou a papírem, měli byste si pamatovat alespoň učivo ze základní školy. Zaměstnankyně, která nám procvičuje paměť, logiku a všeobecné znalosti, má půvabný, takřka socialistický titul - aktivizační pracovník. Její aktivita je pravděpodobně nevyčerpatelná. Posloucháme v klubovně vážnou hudbu, předčítá nám z knih většinou českých autorů, organizuje různé přednášky nebo dětská vystoupení. Učí nás ovládat internet, jednou týdně máme cvičení paměti. Má jednu velmi podivuhodnou vlastnost, pohybuje se tak rychle, že ji vidíte odejít a vrátit se takřka najednou. O to obdivuhodnější je trpělivost, s jakou nám dokáže dlouhou dobu vysvětlovat, co my ne a ne pochopit.

S přicházejícím stářím, odchází zdraví. Rychlému odcházení velmi účinně brání zdravotní sestry a ošetřovatelky. Jestliže si obyvatel nechce nebo nemůže pamatovat, kdy a který lék, čili prášek, má polknout, sestřičky se postarají. Vědí kolik kterého léku komu a kdy přinést. Dopoledne vyměňují obvazy a píchají injekce. Také léčí naše někdy malá bebíčka, která nám připadají tak veliká. Na velké potíže máme jednou týdně paní doktorku a pro ty největší přijede sanitka. Sestřičkám pomáhají ošetřovatelky. Slouží na oddělení ležících obyvatel. Ráno probudí pohlazením a pomohou s ranní hygienou. Někdy je potřeba velmi důkladná hygiena celého těla. Takové tělo váží desítky kil a hlava nepomůže, protože ta už je ve svém světě, kam nikdo neumí vejít. Máme v našem Domově také dva ošetřovatele, což je v domovech seniorů velmi vzácné. Někdo by pomyslel, že s dospělým člověkem, který už neovládá své tělo, se zachází jako s dítětem. Umýt, přebalit, nakrmit, přikrýt. Jenom se tak činí mlčky, nebo si ošetřující povídá s kolegyní. Není to pravda. Ošetřovatelka si s nemocnými povídá tak, jako by čekala odpověď. Myslím, že takové zacházení znamená ctít důstojnost člověka až do jeho poslední chvíle. Nevím, jak ostatní, ale já se v duchu těmto ošetřujícím klaním až k zemi. Trpělivý čtenář, který dočetl až sem, postrádá sdělení, zda v Domově máme někoho, kdo se zabývá čísly, hlídá finance, kdo řídí stravování a kdo za všechno dohromady zodpovídá. Zkrátka, máme v Domově i úřednické

funkce. Máme jich jenom šest. O jejich práci mnoho nevíme. Nedá se sníst, nevypere, neuklidí, neošetří. Jedno však víme docela určitě. Jejich nelehká práce umožňuje všechny ostatní činnosti, o kterých jsem vám v předchozích odstavcích vyprávěla.

Edvarda Valentová, foto Miloslav Novotný

Rekonstrukční práce a svěcení křížků

Již v roce 2008 na základě předchozích dohod se zastupiteli obce Kytína byly započaty mysliveckým sdružením Kytín pod Brdy rekonstrukční práce na religiózních objektech, které jsou v majetku obce Kytína, a to především božích muk v prostoru Babinská, kříže na místním hřbitově, božích muk v Koutě a oprava kříže v prostoru U křížku – křížovatka u Menclů. Rekonstrukční práce na

těchto objektech byly dokončeny v roce 2009 a v prvním pololetí tohoto roku byly předány tehdejšímu vedení radnice obce Kytína. Celá akce byla provedena z finančních zdrojů mysliveckého sdružení Kytín pod Brdy některými členy mysliveckého sdružení za součinnosti místních zemědělců pana Bára a paní Cihelkové.

Postupně byla rekonstruována boží muka v prostoru Babinská, kříže na místním hřbitově, boží muka v Koutě a oprava kříže v prostoru U křížku – křížovatka u Menclů. Nejrozsáhlejší rekonstrukce byla božích muk v prostoru Babinská (na obrázku), kde se opravoval nejen kříž, ale i podstavec, lavička a vysazovala nová zeleň.

V roce 2010, 11. září bylo provedeno slavnostní svěcení všech rekonstruovaných křížů a křížků. Akce byla ze strany mysliveckého sdružení a místních zemědělců pojata jako sváteční akce a na závěr bylo v prostoru Babinská malé občerstvení.

Vysvěcení bylo provedeno farářem z mníšeckého farního úřadu. Svěcení křížků bylo započato na místním hřbitově, pak byl vysvěcen kříž U křížku – křížovatka u Menclů. Následovalo vysvěcení božích muk v Koutě. Posledním zastavením bylo vysvěcení božích muk v prostoru Babinská, kde

bylo zároveň občerstvení. Svěcení křížů a křížků v Kytíně se těšilo značnému zájmu široké veřejnosti místních občanů a občanů domova důchodců. Počasí všem účastníkům přálo a akce se vydařila.

I v budoucnu bychom rádi jako myslivecké sdružení Kytín pod Brdy pokračovali v běžné údržbě tohoto prostoru.

Jaroslav Brabenec, předseda Mysliveckého sdružení Kytín pod Brdy
foto archiv mysliveckého sdružení

Z činnosti hasičů

Vážení spoluobčané, vážení členové sboru dobrovolných hasičů, v letošním roce SDH Kytín oslaví 130 let od svého založení. K této příležitosti budeme pořádat oslavy dne 22. 9. 2012. Oslavy chceme pořádat na návsi, aby se mohli účastnit i starší občané. Součástí programu oslav bude předvedení zásahu při požáru koňskou stříkačkou v dobových uniformách, soutěž hasičských družstev v požárním sportu, pro děti bude připraven skákací nafukovací hrad. Celé oslavy bude doprovázet živá hudba. Občerstvení bude zajištěno ve stánkovém prodeji. Při této příležitosti si dovoluji požádat všechny členy i občany, kteří mohou pomoci při přípravách a organizaci těchto oslav.

Dále bychom rádi informovali všechny mladé zájemce o činnost dobrovolných hasičů i jejich rodiče, že v letošním roce bude v Kytíně založena mládežnická jednotka sboru dobrovolných hasičů. Rodiče, kteří by měli zájem své dítě do této jednotky přihlásit, tak mohou učinit buď e-mailem na adresu: obec@kytin.eu, nebo telefonicky na číslo starosty SDH, pana Josefa Čížkovského – 724 544 721.

Za SDH Kytín Josef Čížkovský,
starosta

Informace obecního úřadu

Velikonoční trhy

Letošní velikonoční trhy budou v Kytíně probíhat v sobotu 7. 4. 2012 od 14:00 na návsi. Všichni jsou srdečně zváni.

Poplatky za odvoz odpadu

Upozorňujeme obyvatele obce, aby včas zaplatili poplatky za odvoz komunálního odpadu. Pro rok 2012 je stanovena výše poplatku za odpady na 500 Kč za trvale žijící osobu, resp. za chatu. Cena tak zůstává stejná jako v roce 2011. Stejně jako v minulém roce obdrží každá domácnost s trvale bydlícími obyvateli v Kytíně po zaplacení poplatku od obecního úřadu samolepku, kterou si vylepí na popelnici (domácnosti s počtem osob vyšším než 3 mají nárok na 2 samolepky). Od 1. 5. 2012 bude svozová firma vyvázet pouze označené popelnice samolepkou pro rok 2012. Chataři, kteří v obci nejsou přihlášení k trvalému pobytu a kromě využití sběrných kontejnerů mají zájem o zajištění odvozu popelnice (přidělení nálepky pro rok 2011), musí kromě běžného poplatku za odvoz a likvidaci odpadu s obcí uzavřít smlouvu na odvoz popelnic.

Vodné, stočné

Výše poplatku za vodné od 1. 1. 2012 do 30. 6. 2012 bude 24,50 Kč/m³ bez DPH.

Výše poplatku za stočné od 1. 1. 2012 do 30. 6. 2012 bude 28,50 Kč/m³ bez DPH.

Audit kanalizačních přípojek

Upozorňujeme obyvatele obce, že v roce 2012 bude probíhat kontrola kanalizačních přípojek k veřejné kanalizaci, zároveň se bude zjišťovat i počet osob využívajících kanalizaci v daném objektu. Pokud tyto skutečnosti neodpovídají uzavřené smlouvě s VaK Beroun, doporučujeme smlouvu s provozovatelem revidovat, aby odpovídala skutečnosti.

Prosíme občany, aby neodhazovali do veřejné kanalizace textil, hygienické potřeby, igelity apod. Tyto předměty se namotávají na čerpadla v čistírně odpadních vod a ničí je.

Prosíme, ukládejte odpad vždy do příslušných kontejnerů - komunální odpad do popelnice a tříděný odpad do barevných sběrných kontejnerů (nápojové kartóny do kontejnerů na plasty). PET láhve a krabice sešlápněte.

Provozní doba knihovny v Domově Kytín je v pondělí a ve středu 7-17 hodin. Případně je možné se obracet na paní Fabichovou, tel.: 728 526 555.

V roce 2011 se narodili:

Bárová Lucie

Faltus Petr

Frank Kliment Antonín

Hučínová Rosa Marie

Láník René

Skalický Radek

Z kytínských kronik

Jak to vypadalo a co se dělo před 50 lety v roce 1961:

„Rok 1961 byl pro obec Kytín opravdu zajímavý. Dne 1. ledna 1961 se započalo po 14 letech s napouštěním dolejšího rybníka, který byl ke konci měsíce června roku 1947 vypuštěn a hráze okolo rybníka rozbourány a kámen vyházen na břeh okolo rybníka. Rokem 1960 byly hráze okolo rybníka opraveny a ke konci roku 1960 dokončeny.

Dnem 1. ledna 1961 bylo započato s napouštěním rybníka a po napuštění rybníka přišel mráz a byl oslaven mládeží kytínskou na ledě. V letní době, když byla parna, ožil rybník mládeží i dospělými při koupání. Dne 18., 19. a 20. září 1961 po dobu 48 hodin chrlila nepřetržitě voda z rybníka motorovou stříkačkou na stoh řezané slámy u Nového kravína, který po kolik dní doutnal.

Dne 20. prosince 1961 přišel první tuhý mráz a od této doby až do konce roku 1961 stále mrzlo, bylo až 18 stupňů mrazu. Od toho dne bylo na rybníce na ledě živo a rušno, každodenně se na ledě bruslilo, ba i klouzalo. Také zde na rybníce o vánočních svátcích i po nich se bruslilo, hrál se hokej. Sahráli zde na rybníce několik hokejových zápasů s mládeží okolních vesnic.“

Jak to vypadalo a co se dělo v roce 2011:

„V uplynulém roce 2011 došlo k velkému zvelebení naší obce, a to k výsadbě květin a zeleně, brigády SDH, SK Sokola a občanů, pročištění dešťové kanalizace, opravě márnice, rozmístění nových laviček. Významným počinem bylo obnovení studánky, autobusy, pojízdná prodejna, dětské a volejbalové hřiště, vznik znaku a vlajky obce, oslavy 690 let Kytína, založení dětského výtvarného a dramatického kroužku.

Věřím, že chuť a elán na podobné akce i práci pro naši malebnou vísku nám vydrží i v roce 2012!“

